

Sygn. akt: I C 448/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Waclaw
Protokolant:	p. o. sekr. sądowy Natalia Anielska

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2014 r. w Olsztynie na rozprawie
sprawy z powództwa V. M., P. K., M. B., M. R. (1), V. M. (1), J. K., B. B., M. R. (2)
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej przy ul. (...) w G.
o ustalenie nieistnienia uchwały Wspólnoty lub uchylenie uchwały

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powodów na rzecz pozwanej Wspólnoty kwotę 182,20 zł
(sto osiemdziesiąt dwa złote dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów
dojazdu na rozprawę.

Sygn. akt I C 448/14

UZASADNIENIE

Powodowie V. M., V. M. (1), P. K., J. K., M. B., B. B., M. R. (1), M. R. (2) i M. P. wnieśli w pozwie przeciwko pozwanej Wspólnocie Mieszkaniowej przy ul. (...) w G. o ustalenie, że uchwała nr (...) w sprawie wykonania drenażu od strony zachodniej budynku sadzawki sąsiada z (...) nie istnieje w obrocie prawnym, bądź w przypadku stwierdzenia przez Sąd, że uchwała ta została podjęta, uchylenie uchwały nr (...) w sprawie wykonania drenażu od strony zachodniej budynku sadzawki sąsiada z (...). Powodowie domagali się również ustalenia, że uchwała nr (...) w sprawie przerzucenia kosztów za remont pompy z funduszu remontowego na koszty eksploatacji nie istnieje w obrocie prawnym, bądź w przypadku stwierdzenia przez Sąd, że uchwała została podjęta, uchylenie uchwały nr (...) w sprawie przerzucenia kosztów za remont pompy z funduszu remontowego na koszty eksploatacji. Powodowie wnieśli również o zasądzenie od pozwanej na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podali, iż są właścicielami lokalu w budynku przy ulicy (...) w G.. Wraz z pozostałymi właścicielami lokali tworzą wspólnotę mieszkaniową. Podczas zbierania głosów pod uchwałami wspólnoty o nr. od (...) do (...) powodowie nie zostali poinformowani o zbieraniu głosów w związku z czym zostało naruszone ich niezbywalne prawo do uczestniczenia w głosowaniu. Powodowie wskazali, iż uchwała nr (...) narusza art. 199 k.c. stosowanym na podstawie art. (...) ust. 2 ustawy o własności lokali poprzez ich niezastosowanie. Natomiast uchwała (...) narusza art. 14 w zw. z art. 13 ustawy o własności lokali poprzez ich niezastosowanie. Zgodnie z tą uchwałą środki z funduszu remontowego zostały wydatkowane na cele nie znajdujące oparcia w przepisach ustawy.

Pozwana Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. (...) w G. wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, iż wskazane przez powodów uchwały zostały podjęte w drodze indywidualnego zbierania głosów przez zarząd, przy czym zostały one podjęte większością głosów właścicieli lokali, liczoną według wielkości udziałów. Dodatkowo pod uchwałami, których dotyczy powództwo podpisali się powodowie V. M., V. M. (1), P. K. i J. K.. W jednej z uchwał postanowiono o wykonaniu drenażu wokół budynku, gdyż było to konieczne z uwagi na zaleganie wody. Miała ona być następnie odprowadzona na sąsiednią nieruchomość, na co została wyrażona zgoda właściciela działki. Druga z uchwał dotyczy środków, które przekazano z funduszu remontowego na fundusz eksploatacyjny, z którego wcześniej wydatkowano ok. 800 zł na remont pompy do ścieków. Na wydatki związane z remontem pompy wyraził zgodę sam powód M. R. (1) będący wówczas przewodniczącym zarządu wspólnoty. Pozwana wskazała nadto, iż członkowie wspólnoty byli informowani o uchwałach przez pocztę elektroniczną, o ile przekazali swój adres e-mail.

Na ostatniej rozprawie Sąd wyłączył sprawę powoda M. P. ze względów celowościowych do odrębnego rozpoznania (k. 176)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

V. M., V. M. (1), P. K., J. K., M. B., B. B., M. R. (1), M. R. (2) i M. P. są właścicielami lokali wyodrębnionych w budynku przy ulicy (...) w G..

(okoliczność bezsporna, wypisy i umowy k.5-29)

Wraz z pozostałymi właścicielami lokali, powodowie tworzą Wspólnotę Mieszkaniową przy ul. (...) w G..

(okoliczność bezsporna)

Umową z dnia (...) Wspólnota Mieszkaniowa przy ulicy (...) w G. zarząd nieruchomością wspólną został powierzony osobie prawnej - (...) Spółka z o.o.z siedzibą w G.. Zlecono zarządcy wykonywanie w sposób samodzielny czynności zwykłego zarządu nieruchomością wspólną, postanowiono również o pokrywaniu z funduszu remontowego kosztów remontów bieżących i kapitałowych oraz modernizacji nieruchomości wspólnej do wysokości środków zgromadzonych na funduszu. Koszty eksploatacyjne utrzymania nieruchomości miały być pokrywane z bieżących zaliczek. W skład tych kosztów wchodzi między innymi, wydatki na bieżące naprawy i konserwacje części wspólnych, opłaty za dostawę energii elektrycznej i ciepłej, gazu, wody i odprowadzenia ścieków w części dotyczącej nieruchomości wspólnej. Do czynności zwykłego zarządu strony zaliczyły między innymi wykonywanie bieżącej konserwacji i napraw nieruchomości wspólnej, a w szczególności dokonywanie napraw urządzeń technicznych umożliwiających właścicielom m.in. korzystanie z ciepłej i zimnej wody należących do wyposażenia nieruchomości wspólnej.

(bezsporne, umowa k. 33-37)

W dniu (...) A. R. – Przedsiębiorstwo (...) w G. wystawił -wskazując jako nabywcę pozwaną Wspólnotę Mieszkaniową- fakturę za remont pompy ściekowej i części w kwocie 878,22 zł

W dniu (...) Wspólnota Mieszkaniowa dokonała wypłaty kwoty 878,22 zł z funduszu eksploatacyjnego na remont pompy.

(okol. niezaprzeczona, dokument k. 133)

Wokół budynku wspólnoty w czasie opadów miejscowo zalega woda, która wymaga odprowadzenia.

(okoliczność niezaprzeczona)

W dniach do (...) do (...)przeprowadzono głosowanie w drodze indywidualnego zbierania głosów, co do uchwały nr (...), której przedmiotem było wykonanie drenażu od strony zachodniej budynku do sadzawki sąsiada z ul. (...). Za uchwałą głosowało (...), przeciw o, wstrzymało się o, nie głosowało (...). Uchwałę podjęto większością głosów. Za wyrażeniem zgody na dokonanie przedmiotowej czynności głosowali między innymi powodowie: V. M., V. M. (1), P. K., J. K.. Powodowie M. B., B. B.i M. P.nie przebywali w lokalach, natomiast M. R. (1)i M. R. (2)odmówili podpisu.

(uchwała k.131, informacja k.38)

W dniach do (...)do (...). przeprowadzono głosowanie w drodze indywidualnego zbierania głosów, co do uchwały nr (...), której przedmiotem było „przerzucenie kosztów za remont pompy, z funduszu remontowego na fundusz eksploatacji.”. Za uchwałą głosowało (...), przeciw o, wstrzymało się o, nie głosowało (...). Uchwałę podjęto większością głosów. Za wyrażeniem zgody na dokonanie przedmiotowej czynności głosowali między innymi powodowie: V. M., V. M. (1), P. K., J. K.. Powodowie M. B., B. B.i M. P.nie przebywali w lokalach, natomiast M. R. (1)i M. R. (2)odmówili podpisu.

(uchwała k. 132, informacja k. 38)

W dniu (...)Wspólnota Mieszkaniowa przełała kwotę 878,22 zł stanowiącą koszt remontu pompy z funduszu eksploatacyjnego na fundusz remontowy zgodnie z uchwałą (...).

(dowód: dokument k. 134, k. 135, zestawienie. 138)

Uchwała nr (...) dotyczyła przerzucenia kosztów za wykonany faktycznie na rzecz wspólnoty remont pompy z funduszu remontowego na koszty eksploatacji. Uchwałę podjęto większością głosów.

(okoliczność bezsporna, informacja k. 130)

O treści uchwał (...) i 12/2014 powodowie zostali powiadomieni na piśmie.

(okoliczność przyznana, pismo k. 38, 130)

Uchwały podjęte przez Wspólnotę są do wglądu w biurze zarządcy przy ulicy (...) w G..

(okoliczność bezsporna, pismo k. 94)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Roszczenia o ustalenie nieistnienia uchwał (...) i (...)oraz ewentualne żądania uchylenia wskazanych uchwał pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej nie zasługiwały na uwzględnienie.

W pierwszej przy tym kolejności należało odnieść się do najdalej idącego żądania ustalenia nieistnienia uchwał.

O ile powodowie mają interes w takim ustaleniu (co nie było kwestionowane) o tyle zachodzi oczywisty brak materialnoprawnych dla podstaw orzeczenia ustalenia zgodnego w tej mierze z żądaniem pozwu.

Jakkolwiek mogą być bowiem sytuacje kiedy z uwagi na oczywiście błędny sposób zliczania głosów lub oczywiste omyłki rachunkowe nie sposób mówić o podjęciu uchwały jako takim, która to uchwała poprzez np. brak większości liczonej udziałami nie może w ogóle stanowić formy wiążącej prawnie wypowiedzi wspólnoty w określonej materii faktycznie nie istnieją w obrocie – tu taka sytuacja żadną miarą nie zachodzi.

Co najwyżej powołano się na uchybienia proceduralne przywołane w pozwie , które to jednak żadną miarą nie mogą przesądzać nieistnienia uchwały jako takiej , co szerszego uzasadnienia z przyczyn oczywistych nie wymaga, a co będzie jeszcze omówione w kontekście rozważań dla braku podstaw do uchylenia obu skarżonych uchwał.

Co do ewentualnego zaś żądania uchylecia uchwał - zgodnie z art. 25. ust 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U.2000.80.903 j.t. z póź. zm.) właściciel lokalu może zaskarżyć uchwałę do sądu z powodu jej niezgodności z przepisami prawa lub z umową właścicieli lokali albo jeśli narusza ona zasady prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną lub w inny sposób narusza jego interesy.

Każda z wymienionych przesłanek jest samodzielną podstawą zaskarżenia. Niezgodność z przepisami prawa to przede wszystkim kolizja treści uchwały z przepisami ustawy oraz z przepisami k.c. w zakresie w jakim ma on zastosowanie do odrębnej własności lokali. Niezgodność uchwały z prawem może wynikać nie tylko z treści uchwały, ale także z powodu wadliwości postępowania prowadzącego do jej podjęcia, co oznacza, że obok zarzutów merytorycznych właściciel może podnosić również zarzuty formalne, jeżeli uważa, że naruszone zostały przepisy postępowania określające tryb podejmowania uchwał we wspólnocie. Zarzuty formalne mogą stanowić podstawę uchylecia uchwały tylko wtedy, gdy wadliwość postępowania miała lub mogła mieć wpływ na treść uchwały. Nie jest przy tym wskazana nadmiernie sformalizowana interpretacja przepisów ustawy w tym zakresie, gdyż istotne jest to, czy mimo uchybienia przepisom proceduralnym ustawy lub statutu został osiągnięty cel, którego realizacji te przepisy służą (por. wyrok Sądu Najwyższego z 8.07.2004, IV CK 543/03 OSNC 2005/7-8/132).

Ciężar wykazania takich uchybień ciąży zawsze na osobie, która takie zarzuty podnosi, skarżąc uchwałę (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.). Powodowie upatrywali zarówno przyczyn nieistnienia wskazanych uchwał jaki i w ogólności ich wadliwości w dwóch okolicznościach. Przede wszystkim podnieśli, że nie wszyscy członkowie wspólnoty wzięli udział w głosowaniu wskazując, w uzasadnieniu pozwu, iż powodowie zostali pominięci przy podejmowaniu uchwał. Po drugie dodali, iż nie zostali poinformowani o zbieraniu głosów, w konsekwencji nie mieli możliwości zapoznania się z projektami uchwał i wypowiedzenia się w przedmiocie podjętych uchwał.

W orzecznictwie przyjmuje się (i pogląd ten podziela również Sąd w sprawie niniejszej), iż z art. 23 ustawy o własności lokali w żaden sposób nie wynika, by w przypadku indywidualnego zbierania głosów, koniecznym dla ważności tak podjętej uchwały było, by udział w głosowaniu wzięli wszyscy właściciele lokali. Przepis art. 23 ust. 1 ustawy o własności lokali statuuje bowiem jako równorzędne trzy sposoby podejmowania uchwał przez właścicieli lokali: albo na zebraniu, albo w drodze indywidualnego zbierania głosów przez zarząd, uchwała może być też wynikiem głosów oddanych częściowo na zebraniu, a częściowo w drodze indywidualnego ich zbierania. Uchwały, co do zasady, zapadają większością głosów właścicieli lokali, liczoną według udziałów, chyba że w umowie lub uchwale podjętej w tym trybie postanowiono, że w określonej sprawie na każdego właściciela przypada jeden głos (ust. 2 art. 23 ustawy). Z przepisu tego wynika zatem, że również w trybie indywidualnego zbierania głosów uchwała zostaje podjęta z chwilą oddania głosów przez wymaganą większość, liczoną w tym wypadku wielkością udziałów. Bez znaczenia dla jej skuteczności jest natomiast, czy w głosowaniu takim wzięli udział wszyscy właściciele lokali (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 lipca 2014 I ACa 288/14 LEX nr 1488696).

Ponadto, z ustalonego stanu faktycznego wynika, iż na kartach do głosowania za uchwałami, których dotyczy pozw, podpisali się powodowie V. M., V. M. (1), P. K.i J. K.. Wiarygodność tych podpisów nie była kwestionowana przez powodów.

W związku z tym nie ma podstaw, wbrew twierdzeniom powodów, do kwestionowania faktu, iż część z nich brała w istocie udziału w głosowaniu nad uchwałami (...) i (...). Pozostali powodowie B. B., M. R. (1), M. R. (2) i M. P. nie wzięli udziału w głosowaniu, lecz na kartach głosowania zostały wskazane przyczyny tego. Powodowie nie podnosili, iż przyczyny te nie są prawdziwe lub zostały błędnie podane.

Powodowie twierdzili również, iż nie zostali poinformowani o głosowaniu w drodze indywidualnego zbierania głosów w związku z czym nie mogli zapoznać się z projektami uchwał przez co ograniczono ich prawa.

W orzecznictwie istnieje pogląd, iż uchybieniem, które może skutkować uchyleciem uchwały, jest np. to, że właściciele lokali głosujący w trybie indywidualnego zbierania głosów nie znali przedmiotowo istotnych postanowień projektu uchwały wspólnoty (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 września 2008 r., VI ACa 187/08, Apel.-W-

wa 2009, nr 2, poz. 19). Taka sytuacja nie zachodzi jednak w niniejszej sprawie, gdyż część z powodów wypowiedziała się pozytywnie co do zaproponowanych uchwał. Zatem zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego należy przyjąć, iż wiedzieli oni o treści uchwał za podjęciem, których głosowali. Trudno przyjąć bowiem za uzasadnione zarzuty, iż część powodów głosowała za określoną uchwałą nie wiedząc za czym głosują. Musieli zatem zapoznać się z przedmiotem projektów uchwał, choćby tuż przed oddaniem głosu. Nie bez znaczenia jest również, iż przedmiot kwestionowanych uchwał nie był skomplikowany i nie wymagał zapoznania się ze znaczną ilością dokumentów lub dogłębnej analizy.

Także niezasadne są zarzuty powodów podniesione w pozwie, że przedmiotowe uchwały są niezgodne z przepisami prawa lub z umową właścicieli lokali albo naruszają one zasady prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną lub w inny sposób naruszają interesy powodów.

Powodowie zarzucają, iż uchwała (...) narusza art. 199 k.c. w zw. z art. 1 ust. 2 ustawy o własności lokali. Nie precyzują jednak na czym ta sprzeczność miałyby polegać. W kontekście naruszenia art. 199 k.c., choć nie w bezpośrednim związku ze wskazaną uchwałą, podali w treści uzasadnienia pozwu, iż zostali pominięci podczas zbierania głosów nad projektami uchwał dotyczącymi zmiany sposobu zarządu nieruchomością wspólną.

Artykuł 199 k.c. dotyczy rozporządzania rzeczą wspólną oraz innych czynności, które przekraczają zakres zwykłego zarządu. Takie czynności podejmowane mogą być wyłącznie za zgodą wszystkich współwłaścicieli. Przepis ten jednak nie może być stosowany w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy o własności lokali przepisy Kodeksu Cywilnego stosuje się wyłącznie w zakresie nie uregulowanym ustawą. Ponadto do zarządu wspólnotą w budynku, w którym lokali wyodrębnionych, wraz z lokalami niewyodrębnionymi, jest więcej niż siedem, tak jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, zgodnie z art. 33 ustawy o własności lokali, w razie powierzenia zarządu osobie fizycznej lub prawnej w trybie przewidzianym w art. 18 ust. 1 ustawy, w braku odmiennych postanowień umowy, stosuje się bowiem odpowiednio przepisy rozdziału 4 - Zarząd nieruchomością wspólną.

Pozwana powierzyła jedynie administrowanie (nie zaś zarząd w rozumieniu powołanego przepisu) nieruchomością wspólną osobie prawnej – spółce (...). W umowie określono, iż czynności zwykłego zarządu powierza się zarządcy (w istocie administratorowi) – wskazanej spółce.

Skoro zatem nie uregulowano odmiennych reguł zarządu zgodnie i z zachowaniem formy z art. 18 Ustawy do zaskarżonych czynności zastosowanie mają przepisy rozdziału 4 ustawy o własności lokali. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 2 ustawy o własności lokali uchwały zapadają większością głosów właścicieli lokali, liczoną według wielkości udziałów, chyba że w umowie lub w uchwale podjętej w tym trybie postanowiono, że w określonej sprawie na każdego właściciela przypada jeden głos. Tym samym nie mają racji powodowie, iż uchwała (...)wymagała zgody wszystkich współwłaścicieli. Dla jej podjęcia wystarczyła bowiem większość głosów właścicieli, liczona według wielkości udziałów. Taka sytuacja miała bezspornie miejsce w niniejszej sprawie. Powyższe stwierdzenia odnoszą się również i w całej rozciągłości do uchwały (...).

Treść uchwały (...) nie naruszała również zasad prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną oraz nie naruszała interesów współwłaścicieli nieruchomości. Przedmiotem uchwały było wykonanie drenażu od strony zachodniej budynku wspólnoty. Nie sposób kwestionować zasadności dokonania tej czynności, skoro okolicznością bezsporną w sprawie był fakt czasowego zalegania wody wokół budynku w okresach deszczowych.

Wykonanie w tej sytuacji drenażu jest oczywiście racjonalne i zgodne z interesem współwłaścicieli.

Konieczność skutecznego odprowadzania wód opadowych z budynku nie wymaga bowiem żadnego uzasadniania z punktu widzenia zasad zgodności z właściwym utrzymaniem budynku.

Nie chodzi przy tym tylko o zalegające zastoiska wody, lecz również o kwestie związane z możliwością zawilgocenia piwnic budynku, co jawi się oczywistym.

Powodowie zresztą gospodarczej potrzeby wykonania drenażu jako takiej w pozwie nie kwestionowali, co w zasadzie winno już wyczerpywać rozważania Sądu w tym zakresie.

Nie sposób również zarzucić braku zgodności z zasadami prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną lub naruszenia interesów członków wspólnoty uchwały (...). Jej przedmiotem było przeniesienie kwoty 878,22 zł stanowiącej koszt remontu pompy z funduszu remontowego na fundusz eksploatacyjny. Uchwała ta była konsekwencją wcześniejszego wydatkowania z funduszu eksploatacyjnego środków, które powinny być ze swej istoty pokryte z funduszu remontowego. Dzięki uchwale fundusz remontowy został uzupełniony o środki o które wcześniej został niewłaściwie uszczuplony i które powinny się w nim znajdować. Sam cel wydatkowanych uprzednio pieniędzy, które zostały przeznaczone na remont pompy, był racjonalny, zgodny z interesem wszystkich mieszkańców i to również nie było pozwem kwestionowane .

Wydatek został zresztą w pełni i prawidłowo udokumentowany. Tym samym przedmiotowa uchwała nie była w żadnym razie sprzeczna z art. 14 w zw. z art. 13 ustawy o własności lokali, natomiast stanowiła w istocie niezbędną korektę o charakterze finansowo księgowym.

W związku z powyższym brak jest tak do ustalenia nieistnienia uchwał (...)i (...) (o czym również wcześniej była mowa) lub ich uchylenia.

Na marginesie tylko można dodać, iż żądaniem powodów były objęte wyłącznie uchwały (...)i (...). W uzasadnieniu pozwu powodowie podnoszą co prawda również zarzuty, co do uchwał (...) i (...), jednakże nie są one przedmiotem żądania, co czyni zbędnym odnoszenie się do tych twierdzeń i zarzutów, które dotyczą tych uchwał.

Stąd też i z mocy powołanych przepisów powództwo podlegało oddaleniu jak w pkt I. (art. 189 kpc art. 25 ust. (...) ustawy o własności lokali).

Końcowo i dla porządku należy jedynie wskazać , iż stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów prywatnych, których prawdziwości strony nie kwestionowały. Dokumenty te nie budziły również wątpliwości co do ich autentyczności.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uznał przedmiotowe dokumenty za miarodajne źródło ustalenia faktów w niniejszej sprawie. W szczególności za wiarygodne należało uznać karty głosowania nad uchwałami nr (...) i (...). Prawdziwość tych dokumentów nie była zresztą kwestionowana przez powodów.

Sąd uznał również, iż powodowie zostali poinformowani o treści uchwał (...)i (...) uznając ten fakt za przyznany przez nich. Zgodnie z art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Sami powodowie złożyli do akt sprawy dokument z informacją pozwanej o podjętych uchwałach (...)i (...) (k. 38). Dokument ten został skierowany do powodów M. R. (1) i M. R. (2). Na rozprawie w dniu (...) obecny M. B. przyznał, iż otrzymał informację o treści rzeczonych uchwał. W tej sytuacji, wobec oświadczenia pozwanej, iż powodowie otrzymali informację o uchwałach, należy przyjąć tę okoliczność za udowodnioną.

Sąd Okręgowy oddalił wnioski powodów o dopuszczenie dowodów z dokumentów i przesłuchania świadków lub stron, gdyż wobec ustaleń faktycznych poczynionych na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, sprawa została dostatecznie wyjaśniona, zaś okoliczności na które powodowie mieliby zeznawać są albo bezsporne albo niedostatecznie z punktu widzenia ich istotności doprecyzowane.

W orzecznictwie przyjmuje się, iż przesłanka ta stanowi granicę obowiązku prowadzenia przez Sąd postępowania dowodowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 września 2008 r., I UK 91/08, opubl. w LEX nr 785520; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 kwietnia 2013 r., I ACa 1447/12, LEX nr 1314777).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Powodowie przegrali sprawę, w związku z tym obowiązani są do zwrotu pozwanej kosztów niezbędnych do celowej obrony, na które składały się koszty przejazdów do sądu strony (jej przedstawiciela) w wysokości 182,20 zł.

Zasądzenie kosztów uzasadnione jest tym bardziej faktem, iż na pierwszą rozprawę stawili się jeden z powodów, pozostali zaś, popierając powództwo i złożone wnioski dowodowe swą obecnością na obu rozprawach uznali za zbyteczną, nie ustanawiając też pełnomocnika choćby w osobie któregośkolwiek ze współpowodów.